Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

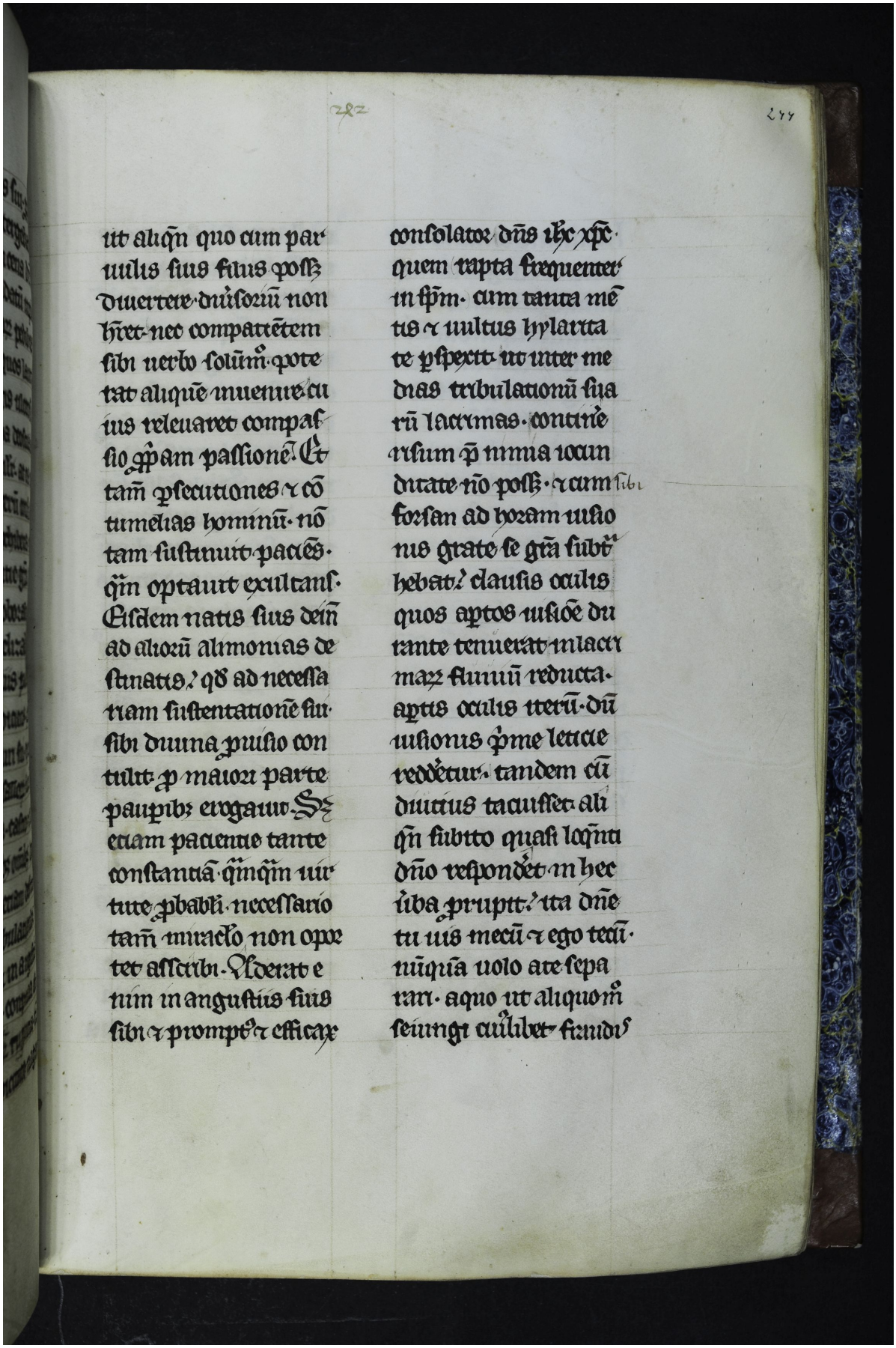

ut aliqn quo cum par
uulis suus filius posset
diuertere diuisorum non
haberet nec compatrem
sibi uerbo solum quo
tat aliquem inuenire qui
uis releuaret compas
sio qpam passionem. Et
tam pseculiones et con
tumelias hominum. non
tam sustinuit paces.
qm optauit exultans.
Eisdem natis suis dein
ad aliorum alimonias de
stinatis. qd ad necessa
riam sustentationem sui.
sibi diuina pulsio con
tulit p maiori parte
pauperib erogauit. Se
etiam patientie tante
constantia qm qm uir
tute probabili necessario
tam miraculo non opo
tet ascribi. Videtur e
nim in angustiis suis
sibi et prompt et efficax
consolator dns ihc xpc.
quem rapta frequenter
in spm. cum tanta me
tis et uultus hylaritta
te prspecto ut uiter me
dias tribulationum sua
rum lacrimas. contrie
risum p nimia iocun
ditate non posset. et cum sibi
forsan ad horam uisio
nis grate se gra subt
hebat. clausis oculis
quos aptos uisione du
rante tenuerat in lacri
mar fluuium reducta.
aptis oculis iterum. dum
uisionis pme letitie
redditur. tandem cum
diuitus tacuisset. ali
qn subito quasi loqnti
dno respondet. in hec
uba pruptit. ita dne
tu uis mecum et ego tecum.
nunqua uolo ate sepa
rari. a quo ut aliquo m
seiungi cuilibet fiendi